

MĪLESTĪBA IR BAUSLĪBAS PIEPILDĪJUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 20:1–17, Rm. 6:1–3, 7:7–12, Jer. 31:31–34, Mt. 23:23, 24, Jēk. 2:1–9.

ATMIŅAS PANTS:

“Nepalieciet nevienam neko parādā kā vienīgi, ka jūs cits citu mīlat. Jo, kas otru mīl, tas ir piepildījis bauslību” (Rm. 13:8).

Risinot jautājumus ar kādu problemātisku draudzes locekli, kāds no draudzes padomes sacīja mācītājam: “Mēs nevaram pieņemt lēmumus, balstoties uz līdzjūtību.” Tiešām? Mācītājs prātoja, kāda ir šī cilvēka izpratne par Dievu un Dieva likumiem. Līdzjūtībai noteikti ir jābūt svarīgai veidā, kā mēs izturamies pret cilvēkiem, jo īpaši tiem, kas kļūdās. Līdzjūtība ir mīlestības neatņemama sastāvdaļa, un, kā mums teikts Rm. 13:8, mīlēt savu tuvāko nozīmē piepildīt bauslību.

Ja mīlestība patiešām ir bauslības piepildījums, tad mums vajadzētu uzmanīties, lai nedomātu par likumu tādā veidā, kas ir nošķirts no mīlestības, vai nedomātu par mīlestību tādā veidā, kas nav saistīts ar bauslību. Svētajos Rakstos mīlestība un likums iet kopā. Dievišķais likumu devējs ir Mīlestība, un attiecīgi Dieva likums ir mīlestības likums. Kā to noformulējusi Elena Vaita, tas ir Dieva rakstura atšifrējums. (Sk. “Kristus līdzības” 305. lpp.)

Dieva likums nav abstraktu principu kopums, bet gan pavēles un norādījumi, kas paredzēti mūsu uzplaukumam. Dieva likums daļēji ir mīlestības izpausme, kā to pauž pats Dievs.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. martā.

Mīlestības likums

Dieva likums nesastāv no abstraktiem principiem; Dieva likums drīzāk ir attiecību izpaušme. To var skaidri redzēt desmit baušļos. Desmit baušļu pamatprincipi bija spēkā jau Ēdenes dārzā, mīlestības principi, kuriem bija jāvalda attiecībās starp Dievu un cilvēkiem un starp pašiem cilvēkiem.

Kad desmit baušļi tika ierakstīti akmenī (2. Mozus grāmatas 20. nod.), tie tika doti Israēlam derības attiecību kontekstā. Baušļi tika pierakstīti pēc tam, kad Kungs jau bija izglābis ļaudis no Ēģiptes, un baušļi balstījās uz Dieva mīlestību un Viņa apsolījumiem tautai (sk. 2. Moz. 6:7, 8 un 3. Moz. 26:12). Abas baušļu plāksnes liecina, ka tie ir vērsti uz cilvēku attiecību ar Dievu un savstarpējo attiecību uzplaukumu.

Izlasi 2. Moz. 20:1–17. Kā šie panti atklāj divus principus – mīlestību uz Dievu un mīlestību uz citiem? _____

Pirmie četri baušļi attiecas uz cilvēku attiecībām ar Dievu, bet pēdējie seši ir par cilvēku savstarpējām attiecībām. Mūsu attiecības gan ar Dievu, gan ar citiem cilvēkiem jāregulē saskaņā ar Dieva likuma principiem.

Šīs divas bauslības daļas tieši atbilst tam, ko Jēzus uzskatīja par diviem lielākajiem baušļiem – “Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds” (Mt. 22:37; salīdzini ar 5. Moz. 6:5) un “Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu” (Mt. 22:39; salīdzini ar 3. Moz. 19:18).

Pirmie četri baušļi ir par to, kā mums mīlēt Dievu ar visu savu būtību, un pēdējie seši ir par to, kā mums jāmīl citam citu kā sevi pašu. Jēzus skaidri norāda, ka šie divi lielie mīlestības baušļi ir cieši saistīti ar likumu. “Uz šiem diviem baušļiem balstās visa bauslība un pravieši” (Mt. 22:40, NKJV).

Tātad visa Dieva likuma pamatā ir Dieva mīlestība. Dieva mīlestība un likums ir nedalāmi. Mēs bieži dzirdam cilvēkus sakām: mums nav jāpilda likums, mums vienkārši ir jāmīl Dievs un jāmīl citi. Kāpēc šai idejai nav jēgas?

Kā var paust mīlestību uz Dievu vai mīlestību uz citiem, ja pārkāpjam kādu no desmit baušļiem? _____

Likums ir svēts, taisns un labs

Mīlestība ir Dieva likuma pamats. Uzturot likumu, Viņš uztur mīlestību. Tāpēc Jēzus nomira, lai glābtu grēciniekus, lai Viņš varētu ievērot bauslību, vienlaikus sniedzot mums arī žēlastību. Tādējādi Viņš varētu būt gan taisns, gan attaisnot tos, kas tic (Rm. 3:25, 26). Kāda mīlestības izpausme! Attiecīgi pestīšanas process nepadara likumu par spēkā neesošu; drīzāk tas tiek vēl vairāk apstiprināts.

Izlasī Rm. 6:1–3 un pēc tam Rm. 7:7–12, īpaši pievēršot uzmanību 12. pantam. Ko šie panti mums stāsta par bauslības lomu pat pēc Kristus nāves? _____

Lai gan daži uzskata, ka žēlastība un pestīšana atceļ likumu, Pāvils skaidri pasaka, ka mums nav jāpaliek grēkā, lai žēlastība pieaugtu. Drīzāk tie, kas ticībā ir Kristū, ir “kristīti Viņa nāvē”, un tāpēc viņiem sevi jāuzskata par mirušiem grēkam un dzīviem Kristum.

Dieva likums nav grēks, bet (cita starpā) tas padara grēku un mūsu grēcīgumu mums redzamu. Tāpēc, jā, “bauslība ir svēta, un bauslis ir svēts, taisns un labs” (Rm. 7:12). Kā nekas cits tas atklāj mūsu lielo nepieciešamību pēc pestīšanas, kas nāk tikai caur Kristu. Attiecīgi mēs “neatceļam bauslību ticībā”, bet gan “tieši otrādi, mēs bauslību nostiprinām” (Rm. 3:31, NKJV).

Kristus nāca, nevis lai likvidētu bauslību, bet izpildītu visu, kas bija apsolīts bauslībā un praviešos. Tādējādi Viņš uzsver, ka, “tiekāms debess un zeme zudīs, nezudīs neviena ne vismazākā rakstu zīmīte, ne raksta galiņš no bauslības, iekāms viss notiek” (Mt. 5:18).

Pats Dieva likums atspoguļo Dieva svētumu – Viņa pilnīgo mīlestības, taisnības, labestības un patiesības raksturu (3. Moz. 19:2; Ps. 19:7, 8; Ps. 119:142, 172). Šajā sakarā ir zīmīgi, ka saskaņā ar 2. Moz. 31:18 Dievs pats uzrakstīja desmit baušļus uz akmens plāksnēm. Šie likumi ir ierakstīti akmenī, un tie liecina par Dieva nemainīgo raksturu un Viņa morālo valdīšanu, kuras pamatā ir mīlestība – galvenā lielās cīņas tēma.

Kā šī saikne starp likumu un mīlestību palīdz mums labāk izprast Jēzus vārdus: “Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles” (Jāņa 14:15)? _____

Likums un žēlastība

Kā mēs redzējām, likums un žēlastība nav pretrunā. Tie pilda dažādas funkcijas saskaņā ar Dieva mīlestību un taisnīgumu. Krasais bauslības un žēlastības pretstats būtu samulsinājis senos israēliešus, kuri uzskatīja, ka Dievs deva pašu likumu kā lielisku Dieva žēlastības izpausmi. Kamēr apkārtējo tautu “dievi” bija nepastāvīgi un pilnīgi neparedzami, atstājot cilvēkus bez iespējas uzzināt, ko “dievi” vēlas un kas viņiem patīk, Bībeles Dievs ļoti skaidri norāda Saviem ļaudīm uz to, kas Viņam patīk. Un tas, kas Viņam patīk, ir tikai tas, kas nāk par labu visiem Viņa ļaudīm gan individuāli, gan kolektīvi.

Tomēr bauslība nevar mūs izglābt no grēka vai izmainīt cilvēku sirdis. Mūsu iedzimtā grēcīguma dēļ mums ir nepieciešama garīga sirds transplantācija.

Izlasi Jer. 31:31–34. Ko tas māca par Dieva apsoliņumiem dot mums jaunu sirdi?

Salīdziniet to ar Kristus vārdiem Nikodēmam Jņ. 3:1–21 par jaundzimšanu.

Sk. arī Ebr. 8:10.

Desmit baušļus pats Dievs uzrakstīja uz akmens plāksnēm (2. Moz. 31:18), taču bauslībai bija jābūt ierakstītai arī Dieva ļaužu sirdīs (Ps. 37:30, 31). Ideālā gadījumā Dieva mīlestības likumam būtu jābūt nevis ārējam, bet gan iekšējam – iebūvētam mūsu raksturā. Tikai Dievs varēja ierakstīt Savu likumu cilvēku sirdīs, un Viņš apsoliņa to darīt Savas derības tautas labā (sk. Ebr. 8:10).

Mēs nevaram sevi izglābt, ievērojot likumu. Tā vietā žēlastībā mēs esam izglābti ticībā, kas nav no mums pašiem, bet ir Dieva dāvana (Ef. 2:8). Mēs neievērojam likumu, lai tiktu glābti; mēs ievērojam likumu, jo mēs jau esam glābti. Mēs neievērojam likumu, lai mūs milētu, bet gan tāpēc, ka esam milēti un vēlamies tādēļ milēt Dievu un citus (sk. Jņ. 14:15).

Tajā pašā laikā bauslība parāda mums mūsu grēku (Jēk. 1:22–25, Rm. 3:20, Rm. 7:7), parāda, ka mums ir vajadzīgs Pestītājs (Gal. 3:22–24), vada mūs pie vislabākā dzīvesveida un atklāj Dieva mīlestības raksturu.

Kāda ir tava cerība uz labvēlīgu spriedumu? Vai tā ir tava uzcītīgā un uzticamā likumu ievērošana, vai arī tā ir Kristus taisnība, kas tevi aplāj? Ko tava atbilde stāsta par Dieva likuma funkciju attiecībā uz to, ko tas var un ko nevar darīt?_____

Mīlestība ir likuma piepildījums

Mīlestības un likuma attiecības nevar pārvērtēt. Patiešām, saskaņā ar Svētajiem Rakstiem mīlēt nozīmē izpildīt likumu.

Rm. 13:8–10 Pāvils māca: “Kas otru mīl, tas ir piepildījis bauslību” (Rm. 13:8). Uzskaitījis daudzus no pēdējiem sešiem baušļiem, Pāvils paziņo, ka tie “visi ir apkopotī šajā teicienā, proti: ‘Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu’” (Rm. 13:9, NKJV). Patiešām, Pāvils skaidri māca: “Mīlestība ir bauslības piepildījums” (Rm. 13:10, NKJV). Savukārt Gal. 5:14 Pāvils skaidro: “Visa bauslība ir izpildīta vienā vārdā, proti: ‘Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu’” (Gal. 5:14, NKJV). Bet kāda veida mīlestība ir tā, kas pilda likumu? Kā izskatās šāda mīlestība?

Izlasī Mt. 23:23, 24. Kas ir “svarīgākais bauslībā”? Izlasi 5. Moz. 5:12–15 un Jes. 58:13, 14. Kā šīs rakstvietas parāda saistību starp likumu (īpaši sabata bausli) un Dieva rūpēm par taisnīgumu un atbrīvošanu? _____

Jēzus norāda, ka “svarīgākais bauslībā” ir “tiesa, žēlastība un ticība”. Un jo īpaši attiecībā uz vienu bausli – sabatu – mēs varam redzēt Svētajos Rakstos, ka pats sabats ir cieši saistīts ar atbrīvošanu un taisnību.

5. Mozus grāmatas 5. nodaļā sabata bauslis ir balstīts uz Dieva īstenoto Israēla atbrīvošanu no verdzības. Tas nozīmē, ka sabats ir ne tikai radīšanas, bet arī atbrīvošanas no verdzības un apspiešanas piemiņas zīme. Un kontekstā par novēršanos no sava prieka un sabata saukšanu par prieku, priedājoties par Kungu (Jes. 58:13, 14), uzsvars tiek likts uz mīlestības un taisnības darbiem citu labā – darīt labu, pabarot izsalkušos, izmitināt bezpajumtniekus (sk. Jes. 58:3–10).

Ņemot vērā visas šīs mācības (un daudzas citas), tiem, kas vēlas izpildīt bauslību ar mīlestību, ir jāuztraucas ne tikai par grēkiem, kad kaut kas ir izdarīts, bet arī par nolaidības grēkiem, kad nav izdarīts nepieciešamais. Mīlestība kā bauslības piepildījums ietver ne tikai bauslības ievērošanu tādā nozīmē, ka jāatturas no grēku izdarīšanas, bet arī aktīvu labu darbu darīšanu – mīlestības darbu veikšanu, kas uzticīgi veicina taisnību un žēlastību. Būt uzticīgam Dievam nozīmē ko vairāk, nekā tikai nepārkāpt kādu likumu.

Pāri visam – mīliet cits citu

Ja mīlestība ir bauslības piepildījums, tad nevar ievērot Dieva likumu pilnā nozīmē, vienkārši atturoties no nepareizas darbības. Pats mīlestības likums (kas izteikts Svēto Rakstu pilnībā) ne tikai liek mums atturēties no jauna darīšanas, bet arī mudina mūs darīt tādus darbus, kas atklāj Dieva mīlestību citiem – ne tikai citiem draudzes locekļiem, bet arī pasaulei kopumā, kurai tik ļoti nepieciešama patiesi kristīga liecība.

Izlasī Jēk. 2:1–9. Kāds būtisks vēstījums mums šeit tiek dots? _____

Šeit Jēkabs stingri nosoda netaisnību sabiedrībā, īpaši norādot uz nabadzīgo nicināšanu un apspiešanu no bagāto cilvēku puses. Pēc tam viņš pievērš uzmanību likumam par mīlestību uz tuvāko, sakot, ka, ja tu pildi šo likumu, tad “tu dari labi” (Jēk. 2:8, NKJV).

Kā to izteikusi Elena Vaita: “Mīlestība pret cilvēku ir Dieva mīlestības atspulgs. Lai mūsu sirdīs iedēstītu šo mīlestību, lai darītu mūs par vienas ģimenes bērniem, godības Ķēniņš kļuva viens no mums. Kad tiek piepildīti Viņa atvadu vārdi: ‘Tas ir Mans bauslis, ka jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis’ (Jņ. 15:12), kad mēs pasauli mīlam tā, kā Viņš to ir mīlējis, tad Viņa misija mūsu labā ir pabeigta. Mēs esam gatavi Debesīm, jo Debesis ir mūsu sirdīs.” (“Laikmetu ilgas” 641. lpp.)

Kad mēs mīlam pasauli, kā Kristus to mīlējis, tad esam gatavi Debesīm. Cik spēcīgi izteikts tas, ko nozīmē būt Jēzus sekotājam!

Jēzus Saviem sekotājiem pavēl “mīlēt citam citu” tā, kā “Es tevi mīlēju” (Jņ. 13:34, NKJV). Jēzus arī saka: “No tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā” (Jņ. 13:35). Mīlestība ir tik ļoti svarīga kristīgajā ticībā, jo Dievs ir mīlestība (1. Jņ. 4:8, 16). Un tiem, kas apgalvo, ka mīl Dievu, ir jāmīl citam citu (sal. ar 1. Jņ. 3:11; 4:20, 21).

Attiecīgi 1. Pēt. 4:8 mudina kristiešus: “Par visām lietām lai jums būtu sirsnīga mīlestība citam pret citu, jo mīlestība aplāj grēku daudzumu” (sk. arī Ebr. 10:24 un 1. Tes. 3:12).

Pakavējieties vairāk pie idejas par pasaules mīlēšanu tā, kā Kristus mīlēja pasauli. Kā tas varētu mums palīdzēt labāk izprast kristīgās pilnības jēdzienu un to, kā mēs kļūstam derīgi mūžīgajai dzīvei? Līdzdaliet atbildes Bībeles izpētes grupā. _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Šiem Maniem vismazākajiem brāļiem” (637.–641. lpp.).

“Par tiem, kas kalpo citiem, rūpēsies lielais Gans. Tie dzers no dzīvā ūdens un būs apmierināti. Tie neilgosies pēc satraucošām izpriecām vai pārmaiņām savā dzīvē. Visvairāk tie domās par dvēselēm, kurām draud pazušana. Šāda sadarbība vienmēr nāks par labu. Pestītāja mīlestība saistīs sirdis citu pie citas.

Kad mēs sapratīsim, ka esam Dieva darbabiedri, tad par Viņa apsolījumiem vairs nerunāsim vienaldzīgi. Tie degs mūsu sirdīs un uz mūsu lūpām. Aicinot Mozu kalpot neizglītotai, nedisciplinētai un dumpīgai tautai, Dievs apsolīja: ‘Mans vaigs ies līdzī, un Es tevi vedīšu pie dusas!’ (2. Moz. 33:14; 3:12) Šis apsolījums attiecas uz visiem, kas Kristus vietā darbojas vājo un cietēju labā.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 641. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi 1. Kor. 13:4–8. Kā 1. Kor. 13. nodaļa atklāj, kādiem cilvēkiem mums vajadzētu būt?

2. Kas Mt. 25:31–46 atšķir avis no āžiem? Kā mēs varam saprast, ko Jēzus šeit saka, lai tā nebūtu mācība par glābšanu ar darbiem?

3. Ko tev nozīmē šie vārdi: “Kad mēs pasauli mīlam tā, kā Viņš to ir mīlējis, tad Viņa misija mūsu labā ir pabeigta. Mēs esam gatavi Debesīm, jo Debesis ir mūsu sirdīs”? (Sk. ceturtdienas pētījumu.) Ko tie atklāj par Dieva būtību un pašu Debesu būtību? Kā mēs šajā ziņā varam dzīvot vairāk kā Debesu pilsoņi, salīdzinot ar Dieva mīlestības izplatīšanu tādā veidā, kas nes gaismu un taisnību apspiestajiem?

4. Kādi praktiski pasākumi būtu jāveic jūsu vietējā draudzē, lai atspoguļotu Dieva rūpes par mīlestību un taisnību jūsu vietējā sabiedrībā? Ko jūs darāt labi savā kopienā? Kas jums ir jāuzlabo, un kam būtu vairāk jāpievēršas? Ko jūs varat darīt individuāli un kolektīvi, lai īstenotu to, ko esam pētījuši par Dieva mīlestību un taisnību?